

Sygn. akt III CSK 332/18

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa S. [...] sp.j. [...] w K.

przeciwko K. sp. z o.o. w K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 maja 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 2 marca 2018 r., sygn. akt I AGa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Powód S. [...] spółka jawna [...] w K. domagała się zasądzenia od pozwanego K. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwoty 206 980 zł, z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 25 listopada 2016 r. Sąd Okręgowy w K. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 97 477,61 zł z ustawowymi odsetkami od 7 września 2012 r. oraz oddalił powództwo w pozostałym zakresie. Sąd ustalił, że strony łączyły dwie umowy o roboty budowlane, w których powód zobowiązał się wykonać sieci sanitarne i kanalizacyjne zgodnie z projektem budowlanym oraz na podstawie ostatecznego pozwolenia na budowę. Koszty budowy kanalizacji miały być rozliczone na podstawie sporządzonego z udziałem wszystkich stron kosztorysu powykonawczego, w oparciu o dokumenty wykazujące koszty faktycznie poniesione przez wykonawcę, przy czym całkowite koszty budowy nie mogły być wyższe, niż określone na podstawie aktualnych, średnich wskaźników kosztorysowych właściwych dla robót budowlanych ziemnych według X. dla miasta K. z dnia poniesienia tych kosztów przez powoda. Sąd przyjął, że wynagrodzenie nie miało odpowiadać sumie kosztów poniesionych przez powoda, wykazanych dokumentami dowodzącymi ich poniesienia, lecz koszty te stanowiły punkt wyjścia do sporządzenia kosztorysu obejmującego również koszty własne. Dokonując wykładni umowy Sąd posiłkował się zeznaniami świadka J. S., będącego reprezentantem innego podmiotu wspólnwestującego instalacje sanitarne i kanalizacyjne, który rozliczył się z powodem. Następnie kosztorysy miały być uzgadniane przez strony, do czego jednak nie doszło. W tej sytuacji Sąd uznał, że wynagrodzenie powoda powinno być obliczone na podstawie aktualnych, średnich wskaźników kosztorysowych właściwych dla robót budowlanych ziemnych według X. dla miasta K. z dnia poniesienia tych kosztów przez powodową spółkę i tak też rozliczył sporną kwotę.

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 2 marca 2018 r. oddalił apelację pozwanego, przyjmując za własne ustalenia faktyczne i argumentację prawną Sądu pierwszej instancji.

W skardze kasacyjnej pozwana zarzuciła naruszenie przepisów postępowania - art. 380 k.p.c. oraz prawa materialnego - art. 65 § 1 i § 2 k.c. w zw. z art. 353¹ k.c. Wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w [...], a także o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powód wniósł o jej oddalenie oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako środek odwoławczy o szczególnym charakterze, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowionego w art. 398⁹ k.p.c., w ramach którego Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie występują przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. przesłanki uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania.

Skarżący uzasadnił potrzebę rozpatrzenia jego skargi podstawą z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., to znaczy wystąpieniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, które ujął w formie pytania o skutki prawne niewykonania przez wykonawcę robót budowlanych obowiązków umownych stanowiących przedmiotowo istotne składniki treści czynności prawnej (*accidentalia negotii*) przewidziane przez strony umowy celem wyliczenia wynagrodzenia wykonawcy za wykonanie przedmiotu umowy. Przedstawienie zagadnienia prawnego powinno nastąpić na bazie przepisów prawa, w związku z którymi powstało i ze wskazaniem argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Powinno to być przy tym zagadnienie nowe, nierozwiązane i o charakterze na tyle abstrakcyjnym, by jego rozstrzygnięcie służyć mogło nie tylko rozwiązaniu sporu w sprawie,

w której zostało przedstawione, ale także w innych, podobnych sprawach. Musi też być na tyle poważne, by spełniało kryterium istotności. Wskazane przez skarżącą zagadnienie prawne nie spełnia tych wymagań. Przede wszystkim stanowi problem kazuistyczny, odnosi się bowiem do wykładni konkretnych, indywidualnych postanowień umownych, nie ma więc charakteru uniwersalnego. Zagadnienie, którego celem jest uzyskanie przez skarżącego odpowiedzi na pytanie o kwalifikację prawną szczegółowych elementów podstawy faktycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia nie wyczerpuje przesłanki przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2018 r., I CSK 23/18, LEX nr 2508110).

Uznać więc trzeba, że wskazana przez skarżącą podstawa przyjęcia jej skargi kasacyjnej do rozpoznania w istocie nie zachodzi. Okoliczności sprawy nie wskazują też, aby wystąpiła inna przesłanka z art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi pozwanej do rozpatrzenia.

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 i art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. w zw. z § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.).